

ÓZDI HIRLAP.

VEGYESTARTALMÚ TÁRSADALMI HETILAP

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési ár:
egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona
Egyes szám ára 20 fillér.
Nyilttér petit soronként 50 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadó-laptulajdonos
HERRMAN ISTVÁN

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
HERRMAN ISTVÁN KÖNYVNYOMDÁJA ÓZD.
hová a kéziratok, hirdetési- és előfizetési-díjak küldje ndők
Kéziratok nem adatnak vissza

Béke.

A nemzeti életnek oly irányu fejlődését tartjuk helyesnek, amely minden lépésében az általános boldogulás szolgálatában áll. Méltóképen ezen elvhez a nemzetet alkotó társadalom csak olyan eszközöket munkálhat, amelyeket a kor felfogása, a viszonyok és a célsszerűség előír. Ez az alkalmazkodási készség, jobban mondva: ennek a kényszerűsége jellemzi a történelem hosszú folyamatát. Amióta ember él e földön, minden cselekedet, amely a kölcsönös megértés, egymás eszméi méltánylásának bélyegét viseli magán, egyúttal az általános béke építője is. A történelmet éppen azon események sorozata alkotja, amelyekben a nemzetek vagy nem akartak vagy nem tudtak a józan ész útján kölcsönös meg egyezésre jutni s az érdekelt felek között felmerült vitás ügyben a döntés a testi erőnek és ügyességnek jutott. A történelemnek különösen azon korszakait jellemzi a fegyveres erőnek dominálása,

amidőn területi föld-birtokok megszerzése vagy megtartása volt előtérbe nyomulva.

Lassankint azonban kezd megfogyni tekintélyében a testi erő s a hatalom a jog, a szellemi tehetség uralma alá kerül. A mai napokban már erősen kiregecesedv áll előttünk a felfogás, amely a nemzetek jövődjének biztosítását nem fegyvereinek csillogásában, hanem szellemi erejében s szorgos munkálkodással megteremtett anyagi gazdaságában látja.

Természetesen a mai napok eseményeinek is ezt a formulát adhatjuk, amidőn az izgatott hangulat, a bizonytalan mindennapi élet megszüntetését örömmel üdvözljük. Az ilyeszerű megoldásban nemcsak a pusztá háborútól való visszavonulást publicálhatjuk, hanem a társadalom lelki és szellemi életének azon produktumát is, amely szerint irtózáttal fordul el a vérontástól különösen akkor, amidőn a kölcsönös megállapodásnak előbb vagy utóbb, de be kell következnie.

Emberi természetünkől kifolyólag min-

dig többre s fölfelé törekszünk. S így van ez jól. Mi lenne belőlünk, ha nem magunk elé, hanem hátunk mögé néznénk. A tiszta lélek előre törekszik, de ezen törekvésében egyedüli s minden eszközt a tehetségnek és a józan észnek csak azon irányításával lehel akcáptálni, amely a testi erő s a gépies eszközök tulhajtását meg nem engedi. A hadászati szerek a fejlődésnek ma azon a fokán vannak, amidőn pillanat alatt ezer millió ember utolsó sóhaja töltheti be a levegőt

Évekkel ezelőtt a modern nemzetek körében erős mozgalom indult meg az általános béke érdekében. Az eszme propagandálásáa a nagy nemzetek legjobbjai vállalták magukra s ennek folyamán megalakult az első hágai békekonferencia. Azóta több év eltelt. De azért az egységes világbirodalom eszméje fennmaradt, amely tehát mint a jövő állama — ha utóbia is — kecsegtető az eljövendő nemzedékekre nézve, akik eszményi alapon nyugvó olyan társadalmat alakítanak, amelyekben tisztult, fenkölt

TÁRCA.

Hazug betük.

Irta: Fehér Jenő.

— Az Ózdi Hirlap eredeti tárcája. —

Várnai Miklós, aki jeles tollu fiatal szociológus hírében állott felháborodástól tüzelő cikket irt a lapjába azokról a „ripókról“, akik védtelen nőket szólítgatnak meg az utcán s a legszemtelenebb cinizmussal kiséretüket ajánlák fel nekik. Várnai e cikkben felszólította a nőket, hogy hasonló inzultus esetében vegyék bátran igénybe a rendőrség segítségét, mert másképp lehetetlen a társadalmat az aszfaltbetyárok salakjától megtisztítani.

A cik élénk viszhangra talált a nők körében, Várnait másnap egész garmada levélben üdvözltek erélyes és bátor állásfoglalásáért. Az egyik levelet, amely Bartos Eveline aláírással

volt ellátva, ki is adták az újságban, jeléül a lázadó cikk nagy hatásának.

Várnai örült a sikernek s a szerkesztőségi íróasztal mellett büszke élvezettel olvasgatta a címére érkezett illatos válaszokat. Este nyolc volt s a szerkesztőség termei lassankint kiürültek.

— Nem jössz vacsorázni? — kérdezte a rendőri riportter.

— Nem. . . nem mehetek veled.

Pár perc múlva Várnai a fiókjába zárta a leveleket és halkán fütyürészve távozott.

Enyhe est volt. Az égen tiszta fényben tündökölték a csillagok. Az utcasorokon kellemes, langyos szellők bujkáltak. Az első tavaszi nap! A járókelők, akik tegnap még föltürt galérral siettek otthonukba, meglassították lépteiket és sóvár, remegő ajakkal szívták magukba a tavasz első gyöngye fuvalmát.

Várnai nem sietett. Lassu, ringó léptekkel sétált a ragyogóan megvilágított köruton és méla kedvvel nézte a kényelmesen tovahöm-

pölygő sokaságot. Pillantása nem kerülte el a szép asszonyokat sem. Egy-egy karcsu nőalaknak hosszasan, epedőn utána nézett.

Éppen a megszokott vendéglőjébe akart belépni, amikor a szomszéd utcából egy feltűnően graclozus termetű, csinos arcu nő fordult ki a körutra.

Várnai megállott.

A nő éppen mellette haladt el s ő mélyen a szeme közé nézett. De szemének sóvárszéde nem kapott választ. A nő, mintha néma bámulóját észre sem vette volna, folytatta útját.

Várnait boszantotta ez a mellőzés.

És hirtelen elhatározással utána sietett.

Néhány perc múlva elérte, az oldalára került és megemelte a kalapját.

— Jó estét!

A nő lenéző pillantással nézte végig.

— Nem ismerem önt!

— Oh ezen könnyen lehetne segíteni. . .

Sirolin

Emeli az étvágyat és a testsúlyt, megszünteti a köhögést, váladékot, éjjeli izzadást.

**Tüdőbetegségek, hurutok, számar-
köhögés, skrofulozis, influenza**

ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mint hogy értéktelen utánzatokat is kínálnak, kérjen mindenkori „Roche“ eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc)

„Roche“

Kapható orvosi rendelre a gyógyszerárakban. — Ára üvegenként 4.— korona.

emberi érzések és akaratok játszhatnának csak vezető szerepet,

A békekonferencia lassankint leszereltette a költséges hadseregeket, mert mint főlsleges erő alkalmát sem nyerne, hogy a nemzet érdekeinek megvédelmezésében bármily csekély módon is részt vehessen. E helyett bővebb talajt és gazdagabb táplálékot nyerne az igazi humanizmus, a boldogulásnak az emberi szeretetre és munkás szorgalomra való helyezése által.

A háboru ijesztő réme éppen e héten szállott el fejünk fölül. Pedig igazán szakadásig volt kifeszítve a húr. A békeszmének köszönhetjük, hogy nem hagyta támogatás nélkül a gyenge nőt, nem hagyta árvának a zsenge gyermeket.

Koldusok.

Azt olvasom, hogy Párisban egy koldus, aki már nyugalomba vágyott, az újságokban eladásra hirdette azt a helyet, a hol kéregetett. A hely, amely a Quarter d' Etoile egyik f. rgalmas sarkán volt, számos koldus-jelöltnek szemmet szurt s így csak természetes, hogy a közéletet hirdetésnek meg volt az eredménye. Kisebb nagyobb összegeket kínáltak érte, és a nyugalomba kívánczó koldus természetesen annak engedte át, aki a legtöbbet adta. Elvégre neki egészen mindegy volt, hogy ki következik utána, A két koldus a távozó és az érkező szempontjából tehát a dolog rendben volna. Igen ám, de nincs rendben az adakozó közönség szempontjából, amelynek már lehuzott és még több izben lehuzandó bőrre kötik az ilyen üzleteket a koldus urak. Mert mit adott el a penzióba vonuló koldus az ő jogutódának? Eladta neki a klienseit. Eladta neki a vén kisasszonyt, aki a

jótevényes filléreireért vőlegényt vár, el adta az öreg nénikét, aki az örök üdvőségét váltja meg részletekben, eladta azt a csinos színésznőt, aki a koldus által ígért százszoros visszafizetést naponta számonkéri az úristentől, eladta azt a kis diákot, aki 5 centimeért elakarta kerülni a szekundát, és eladta a többi mind, akik arra jártukban nem szokták elmulasztani adakozást. Persze arról egyik sem tud, hogy a rovásukra milyen üzletkötés történt. Talán észre sem veszik a változást. Hisz magának a koldusnak személye nálunk nem játszik szerepet mindegyik egyformán rebeg köszönetet a nemes adományért.

És ezzel a koldulás valósággal bevonult a kenyérkereső pályák sorába. Jövedelmezőség tekintetében nem is az utolsó közöttünk. Vannak koldusok — ezért a példáért nem kell Párisba fáradnunk, — akik naponta megkeresnek annyit, amennyit egy közepes ügyvédi iroda, vagy orvosi praxis jövedelmez. És amellel nem kell lótni-futniok, nem kell a fejüket törniök, csupán egy helyben türelmesen ülniök. Télen ugy beburkolóznak rongyaikba, hogy kevésbé dideregnek, mint prémesbundás jótevők.

A mi a táplálkozásukat illeti, szolgáljon jellemzésül egy érdekes eset, mely néhány évvel ezelőtt történt Budapesten.

A Ferenciek terén kéregetett egy béna koldus. Arra ment egy uriasszony s egy pénzdarabot csuszított a kezébe. És tovább sietett. Csak egy negyedóra múlva vette észre, hogy a koldusnak egy krajcár helyett tévedésből egy husz koronás aranyat adott. Visszasietett a koldushoz és kérdőre vonta, de ez váltig esküdözött, hogy csak egy krajcárt kapott. Az uriasszony nem hagyta annyiban a dolgot és jelentést tett a rendőrségen. Másnap kihallgatták a közelben székelő többi koldust, de ezek nem igen tudtak számot ad-

ni arról, hogy mit kapott a szomszédjuk. Lényeges vallomást csak egy öreg koldus asszony tett, aki azt vallotta, hogy az illető koldus azon a kérdéses napon pecsenyét ebédelt. Ez fontos valomásnak látszott. De a látszat, mint annyiszor, ezuttal is csalt. A terhelt koldus ugyanis számos tanuval hitelesen bizonyította és ez nem mese! hogy ő mindennap pecsenyét szokott enni, abban tehát, hogy ő azon a napon pecsenyét evett, senki semmi feltűnőt nem láthat.

Ime, nem kell tehát féltenuk a koldusok gyomrát sem.

Azzal bűvészlámpással, amelyivel olykor sétára indul a szociológus, érdemes volna egyszer váratlanul bevilágítani a koldusok nagy birodalmába. Ez az átható sugár ugyancsak ijedt arckat világítana meg, Lenne köztük futkozás, futkodás, kapitás, visitás, mankók hajigálása és falábak repülése. A nagy leleplezés ugyancsak sok kárt okozna a hivatalos koldusoknak.

De én azt hiszem, kár lenne a bűvészlámpást ily feladatokra használni. Az álkoldusok nagy társadalmának megfenyítése nem a társadalomtudós feladata. hanem a rendőrségé!

Ismerjük meg önmagunkat.

Tudományos életünknek első és főfeladata a külfölddel, az egész tudomány világgal szemben hazánk és nemzetünk tudományos megismerése és megismertetése. A föld és a nép, a természet és az ember alkotásai s viszonyai ezen a földön, a múlt és a jelen, az anyagi és a szellemi erők, mind tudományos megismerés és megismertetés tárgyai voltak eddig is és maradnak mindig, s ha a tudományos érdeklés a gyakorlati feladatok igényeinek meg akarunk teljesen felelni, még roppant sok a teendő minden téren.

A társadalom érdeklődése és áldozatkészsége csak lassan és nehezen volt e feladatok iránt fölkelhető. Általánosságban azt lehet mondani, hogy művelt osztályunk is hazánkat még kevésbé ismeri: sokkal szivesebben járjuk a külföld taposott utjait s igyekszünk szemléletből megismerni azt, amiről annyit olvastunk, mintsem hogy saját hazánkban tennénk fölledező utakat. Gyakran tapasztaljuk, hogy művelt honfitársaink a hozzájuk legközelebb eső természeti, történeti vagy művészeti nevezetességeket figyelmen kívül hagyják. Néhány évtized óta sikerült főképp iskoláink útján, valamint a társulati tevékenységgel az ismeretterjesztés terén. továbbá a vidéki muzeumok fejlesztésével s bizonyos tekintetben a turistaság föllendülésével is haladást érünk el a hazai föld szélesebbkörű megismerése s jelenségének tudományos földolgozása terén. Tudományos társulataink egyes vidékek viszonyainak föltárása körül vizsgálódásaikkal és adatgyűjtéseikkel kiváló érdemeket szereztek, de a helyi érdeklődés és áldozatkészség ily mélyebbreható tudományos munkálatok számára még ritkán értékesíthető.

Pedig — a mi különösen hazai történelmünket illeti nincs semmi okunk az igazságtól félni.

Ezeréves fennállásunk ténye maga hirdeti nemzetünk nagyságát, amely nem fog csökkeni, ha multunk egy-egy pontja közelebbi szemléletre veszt is fényéből: viszont a feledés

— De kérem, hogyan lehet egy védtelen nőt így megtámadni?

— Ha elfogadja a kiséretemet, nem lesz többé védtelen. . .

A nő mosolygott, de látszott rajta, hogy mosolyát elrejtteni igyekszik. Várnai azonban észrevette.

— Ön mosolyog? Ez a megbocsátás első biztató jele!

— Tulságos fontosságot tulajdonít neki!

— Nem, nem! Ön megbocsát, ugye? És nem haragszik. . .

— Ön képzelődik uram!

— Boldoggá tenne, ha egy parányi reményt nyújtana arra, hogy képzelődésemnek ném alapja van.

— Sajnálom, de igazán. . .

— Az a kor, amikor az emberek rideg egységűséggel sebeztek és kizárták egymást, régen letűnt. Ön nem lehet oly kegyetlen, hogy. . .

— Látja, miért erőszakoskodik? Ön uriembernek látszik. A viselkedése azonban. . .

— Az Istenért, ne folytassa! Szeretek gyönyörködni mindenben, a mi szép. Engedje meg tehát, hogy gyönyörködhessen Önben!

— Köszönöm, de ha szépnek tart, miben kételkednem kell, kissé távolabbról is gyönyörködhetnek bennem.

— De mikor a hangját is akarom hallani! A hang az élet. Mit ér a szépség élet nélkül?

— Hahaha! Filozofus ön, vagy költő?

— Az ön oldalán költői ihlet száll meg; ha elutasít kesernyész filozofussá leszek.

E pillanatban egy mellékutcahoz értek és a nő megállott.

— Itt mindenképp távoznia kell. Ebben az utcában sokan ismernek és nem szeretném, ha rosszabb hírem kerekednék, mint a milyen vagyok.

Várnai csalódott arcot vágott.

— Hát csakugyan elküld? Szabad legalább remélnem, hogy újra látom? Egyébként Várnai Miklós vagyok. . .

— Ah!

— Ön meglepetnek látszik. Talán. . .

— Igen, igen. . . a nevét ismerem. . . Én Bartos Eveline vagyok. . .

— Ah!

— Önt meglepi?

— Csakugyan, kissé furcsának találom ezt a véletlent. . .

— Látja, ha az ön cikkére hallgatok, már rég rendőrért kellett volna kiáltanom.

— Ej, ostobaság!

— Valóban?

— Bizonyára. . . talán. . .

— Jó éjszakát!

— Mikor látom?

— Holnap. . . ilyenkor. . . ugyanezen az utcán. . .

— Köszönöm. Imádom!

homályban is sok ismeretlen fény rejtőzik és várja, hogy felszínre hozzuk.

De van a mi történet — és régiségtani irodalmunknak egy különleges feladata is. Az, hogy a maga céljának és anyagának népszerűsítésével a nagyrészt hiányzó történelmi érteket ébressze, ápolja, fejleszse nemzetünkben s ezáltal önmagának segítő erőket, szövetségesekeket teremtsen.

Vannak korszakok, melyekben a nemzetet erő csalódások s a jövőért való aggodása visszavezetik merengő tekintetét a múltba; ilyenkor talán a jelen bajai a történelmi múlt megismerésének szolgálhatnak javára.

Ebben a munkában sokaknak, mindenkinek jut szerep. A történetet mai nap már nem írják, csak kitikailag összefoglalják egyesek. Maga az élet írja meg napról-napra a maga történetét; egyik kezünkkel a múltat írjuk le, a másikkal a jövő történetírója számára dolgozunk. Észak-amerikai nagy gondolkozója azt mondja, hogy a világon minden dolog a maga történetének megírásával van elfoglalva: a bolygó csillagot csak úgy, mint a kavicsot saját árnyéka kíséri útjában: a lezuhanó szikla sebhelyként hagyja rajta nyomát a hegyen, a folyó nyomot hagy agyában, azáltal csontját hagyja a földben, a lomb, a párfány a maga alakját belérajzolja a szénbe, a leeső csöpp gödröt vés a homokba vagy kőbe, még lábunk nyoma is ott marad egyideig a havon, vagy a földön, amelyen áthaladtunk;

Igy tanít a természet reá, hogy mindnyájan közreműködünk történetírásunk nagy munkájában. És a mit a történetírásra, hazánk múltjának megismerésére nemzetünk életének megörögzítésére nézve kifejtettünk, az hasonló mértékben kíván alkalmazást a haza mindenoldalu tudományos megismerésének föladataiban. A természeti viszonyok s a népet megfigyelésében a gazdasági, a jogi élet számbavételében épp úgy kell minden művelt embernek a haza iránti kötelességből is a tudomány szolgálatába szegődni és e szolgálati munkájával lerónia vagy filléreivel megváltania.

Elsőrendű tudományos érdekünk és célunk: hazánk, nemzetünk teljes megismerése és megismertetése: de ez a szerep győzelmes csak akkor lehet, ha egész művelt társadalom alkotja a küzdők seregét.

HIREK.

Az ózdi gyermeknapok. Az Országos Gyermekvédő Liga fölsegítésére a magyar társadalom ez évi április 1-én és 2-án tartotta meg az ugynevezett gyermeknapot. Nálunk a gyűjtésből a gyártelep vette ki legméltóbb részét. A kapuknál „Felhívás” volt kiakasztva mellette a Liga perselyével. Ezenkívül kis gyermekek keresték fel a jószívű embereket, kérve őket az adakozásra. A „Felhívás” következő szövegű volt: „Az Országos Gyermekvédő Liga az egész országban ápr. 1-én és 2-án tartja a gyermeknapot. Az esztendőnek az a napja ez, midőn az egész ország társadalmának könyörületessége, jó szíve, a védtelen gyermekek segítségére felhívatik. Az ózdi társadalom is áthatva a nemes ügytől, fölajánlja adományait a nemes célra. Minden fillér adomány a védtelen gyermekek segítségére köszönettel fogadtatik.”

Légzőszerveink ellenségei az őszi és téli és nagyon gyakran támadnak ez időszakokban mindennemű gyuladások és hurutok. Ily betegségeket azonnal figyelemmel kell kísélni, mivel az elhanyagolás hosszantartó és nem ritkán még az életet is veszélyeztető hurutos megbetegedésekhez vezetnek. Nem is szabad haszontalan háziszerekkel experimentálni, hanem azonnal egy igazi gyógyhatású szerhez kell folyamodni. Ily szerek közül első helyen

áll a „Sirolin-Roche”, melynek kiváló gyógyhatása az orvosok egyértelmű nyilatkozata alapján el van ismerve. „Sirolin-Roche”, minden gyógyszerárban kapható.

Tűzek: Domaházát ismét megszállta a vörös kakas. A múlt hó 31-én viradóra harangzúgás s óriási láрма verte fel álmaiból a lakosságot. A falunak lelec felőli részén 11 lakóház és mellékhelyiség rövid idő alatt lángban állott. A tűz fékezhetetlen volt. Az épületek melyek fából szalma tetővel fedettek voltak földig leégtek, csak a pusztaság helye maradt meg szomorú látványával. A kár igen nagy. Ember életben nem esett kár. A tűz oka ismeretlen.

Sajó-Velezden Kálmár Jánosnének 48 m. m. lucernája 200 K. értékben ismeretlen módon meggyuladt s teljesen leégett. A kár biztosítás útján megtérül.

Talált gyermek. Borsod-Nádasdon a gyártelepen kegyetlen módon pusztította el gyermekét egy ez ideig ismeretlen állatias érzelmű nő. Múlt hó 30-án este az ugynevezett nagytóhoz közel levő kútból víz helyet egy kék köténybe kötött egy-két napos gyermeket merített ki egy ottani munkás. Azonnal jelentést tettek, a járásbírósa a helyszínre kiszállt a vizsgálat megindult. A kegyetlen gyilkos anyát még meg tudni nem sikerült. Bizunk a Gondviselésben, hogy büntetlenül nem hagyja az elvetemült kegyetlen anyát.

A tüzfapiacról. Az utóbbi 1-2 hétben váratlanul vagonhiány állott be, minek folytán a legtöbb állomás alig volt képes még a kötelezett szállításokat is teljesíteni. Ennek folytán a tüzfakínálát megcsökkent és most inkább nagyobb kereslet mutatkozik, különösen a prompt szállítható fák iránt. A fogyóban levő készletek is hozzájárultak némileg a kereslet megnövekedéséhez, úgy hogy most 180 koronát azonnal szállítható bükk hasábfáért szívesen fizetnek. Hántott fát 190-195 koronáért, fűrészelt fát 190-200 koronáért jegyeznek.

A petróleum finomítók megkezdték Magyarországon a kötési üzletet és főleg a vidéken igen nagyarányu üzletek jöttek létre. Mindegyik finomító az első napokban a gyárához legközelebb fekvő rayon szükségletét iparkodott biztosítani. Az új ár budapesti paritásában 26 korona a budapesti piacra 27 korona és az üzeménye a finomítóknak akképpen szól, hogy ennél olcsóbban senkisésem ad el. Később ha a verseny kiújul, alkalmasint módját tudják ejteni, hogy a vevőknek titkos engedményeket kínáljanak. Az eladások mind baisse garanciával történnek.

CSARNOK.

Pusztai emberek.

Irta: Hajdú Miklós.

I.

Örökség.

Estefelé leesett az első hó. Lányan, csöndesen szálltak a pelyhek és mire a hold nevető ábrázata megjelent, szelid nyugalommal bóbiskolt a sok apró cselédnek a fehér bunda alatt. Csöndes az idő és megejtí a szemet, lelket a gyönyörű világosság. Minden fehér, a föld, a tető, a fa és ezüstös-kék a fényesség; vidámbabak a csillagok és jobb kedvében van a hold is. Néma az egész pusztaság. A kutyák se vonítanak, valamelyik kuckóban meghúzzák magukat; amelyik szalmára akad, szinte a menyországban van, egyiknek sincs kedve friss nyomot vágni a csikorgó hóban. A hó mellett sárgás a falak fehérsége. És apró fekete pontok vannak a falakon, ezek az ablakok; egyik-másik előtt gyékény, hogy a hidegség valahogy beférkőzzék a szobába.

Egyik ablakon át mécses világ látszik. Pedig éjjel felé jár az idő. És beteg nincs a pusztán. Hát baj van valahol, hiába senki se égeti az

olajat. Az ispán azt mondja, menjünk arrafelé hátha éppen a tanítónál van a baj.

— Özvegy ember, az összel halt meg a felesége. Talán a kis lánya beteg?

Igy találgatja a dolgot az ispán. De hogy közelebb érünk, látjuk már, hogy a tanító ablaka sötét. Egyik cselédházban van avilágosság.

Megállunk az ablak alatt. Egy öregasszony ül a kályha előtt, valami régi szűr van a lábán és egy kék keszkenővel törölgeti a szemét. Sir. Az asztal sarkánál meg egy legény könyököl.

— Az öreg számadó felesége, az Orbán Mátéé; — mondja az ispán. — Talán meghalt az öreg? Pestre vitték a kórházba. Szen' Mihály után egy rozsdás szögbe légett és a doktor azt javasolta vigyék mennél előbb Pestre, mert le kell vágni a lábát. Az uraság ölvitette az öreget, fizeti is érte a kórházat. Ugy fordul, levágták a lábát és szegény öreg a mankó helyet a koporsót választotta,

A legény az édes anyja felé fordul. Aztán fölvesz az asztról egy kis darab papírt.

— A tanító úr az este kapta a levelet. Nincs ebben se több, se kevesebb, csak annyi, hogy nem mondja el még a királynak se.

— Hát mi lösz akkor mibelőlünk?

— Mi lösz? Csak mögélünk azér' valahogy.

Erre aztán már zangosan sir egy nótát a szegény asszony,

— Pedig mögmondhatná. Láthatja a tanító úr irását, nincs ellene senki gonosz szándékkal. Mi rajtuk mög segíthetne. Úgyis kódisok vagyunk. . . .

Az ispán álmélkodik, bámul, nem érti a dolgot. Gyanakszik is, mondván:

— Pedig becsületes emberek. . . .

Kisvártatva hozzá teszi.

— Valami baj van. No, be kell nézni holnap a birka-akolba.

Gondol egyet az ispán, aztán azt mondja, menjünk be hozzájuk.

— Jó. . .

Kopog az ablakon. Az asszony föltekint: nem ijed meg, nem fél itt senki az éjszakától. A legény feltápaszkodik és az ablak felé jön. A ködmene ujjával lctörli a jégvirágokat az ablakról, aztán kitekint.

— Az ispán ur. . .

— No nyisd ki az ajtót. . . — sürgeti az anyja.

Kinyitja az ajtót és bemegyünk az alacsony szobába. Az ispán kalapján a tollbokréta éppen a mestergereándát éri. Az asszony fölke a kályha mellől (nincs abban egy csöpp tüzl sem; csak szokásból ülhet ott) és bólingat a fejével, mikor köszön.

— Mi baj? — kérdezi ispán. — Pestről kaptak hírt?

— Onnét tekintetes ur, onnét. . . Az este gyűlt mög a levél, a tanítóúrnak küldték.

— De pár hete jó hírt adtak az öregről. . .

— Mög is van a maga nyomoruságában — szól a számadó fia.

— Hát akkor nincs baj. Majd kigyógyítják, ha ma nem, holnap. Kap az öreg olyan lábát, hogy még táncol is majd a Gyurka lakodalmán.

— Van bizony azér' baj, tekintetes ur; — panaszkodik Gyurka. — Még hozzá nagy, ki se hevergyük. Itt a levél róla.

A mécs mellett alig lehet kibetűzni. Az ispán megkérdezi, mi van a levélben.

Helyet mutat az asszony és a fia elmondja a bajt.

— Az édesapám talán meg se gyün többet, azt irták az ispitábul. Hát mi bele is törödnénk a veszedelembé, de van még nagyobb bajunk is. A tekintetes ur jó szívvél van hozzánk, nem

is takargatjuk a dolgot. A körösztyös Pétert, azt tartom ismeri a tekintetes ur. Asztagrazó volt itt a nyáron. A lányát, a Vicát el akarom vőnni feleségül. Jómódu, takarékos népek, az édesanyám is azt mondja, hogy egymáshoz illünk. De most az édesanyám is az én kenyérem él, hát én akartam számadó lenni az édesapám után.

— Ugy is dukál, — biztatja az ispán — az édesapád az öregapád után lett számadó juhász.

— De az öregapám adott örökséget az édesapámnak, ami fölér ezer jószággal is. Az édesapám meg nem bizza rám, pedig mögillt engöm.

— Erről szól a levél?

— Errül. Irattunk a tanító urral az ispitaba a legelső doktornak, hogy kérdözze mög. az édesapámtul, mibül csinálta nyírásakor, usztatásakor a birkáknak való orvosságot, amitül megszűnt minden betegség. Az édesapám a leveleinkre mög azt mondta, hogy nem bizza ő idegen emberre a titkot. Nem tudja azt az orvosságot még a megyci felcser se. A füvet a rekevényben szögte hozzá, de három patikában is vött hozzá port, a bólosnál mög kámfort, mert a patikárus ejül is takargatta a mestörségit. Így vagyunk most, Pestre én nem möhetek, másra mög nem bizza az édesapám a titkot. Nem is löszök én számadó itten. . .

Az ispán fölkel a helyéről és valamit vigasztaló szót akar mondani.

— Majd elmondja az öreg az orvosságot.

Megyünk már kifelé, az öregasszony szomoruan motyog.

— Nem ujjan embör az. Nem löhet azt vallatni.

HIRDETÉSEK.

FUCHS MÁRK

fogspezciálista Budapestről.

Tisztelettel értesíti Ózd és vidéke nagyérdemü közönségét, hogy e hótól 20-ig Otthon kávéház melletti házában teljesen felszerelt műtermével 15 napon át működni fog és itten minden e szakmába vágó dolgokat készít, délelőtt 9—12-ig és délután 2—5 óráig.

Specziál munkák arany koronák 20 koronától feljebb. — 24 karatos finom aranyból **fogsorok szájpaddás nélkül kombinálva arany koronákból és masszív arany fogakból törhetetlen és rágasra kitünően használhatók arany csaposfogak, fogsorok és egyes műfogak kautsok foglalásban 4 koronától feljebb mesteri kivitelben.**

Vidékről érkezőknek munkái 6 óra alatt készítettnek el.

Javítások és rossz fogsorok átdolgozása 4 óra alatt készülnek el.

Allandó lakás: Budapesten, VIII. ker., József-ufca 3.

Képes levelezőlap ujdonságok

nagy választékban kaphatók
Herrman István papirkereskedésébe
Ózd-Pusztavasvár.

Pusztavasváron.

Csinosan butorozott szoba azonnal kiadó!

Bővebb értesítés nyerhető: **Junger Adolf**
órás és ékszeréknél,
Ózd, Pusztavasvár

Eternit pala

A jelenkor legjobb tetője, könnyű, törhetetlen fagyálló, — vihar — és tűzálló **a mely csekély súlyánál fogva kitünően alkalmazható** régi zsindeley, szalma és kátránylemezzel tetők átfehérítésénél a tetőzet megerősítése nélkül.

Elárusítási hely Ózd és vidékén

FODOR JÓZSEF

bádogos mesternél.

Ugyanitt készítenek mindennemű bádogos munkák. 10—1

É r t e s í t é s .

Van szerencsém a nagy érdemü közönség szives tudomására hozni, hogy Ózdon (P.-Vasvár) Grosz-féle házában fennálló könyvnyomda üzletemet, egy a mai igényeknek teljesen megfelelő

KÖNYVKÖTÉSZETTEL

egészíttem ki, hol úgy javítások, paszparturák, valamint minden e szakmába vágó munkák gyorsan, pontosan és izléssel a lehető legjutányosabb árakon készítettnek.

Nagybecsü pártfogásukat kérve, vagyok

teljes tisztelettel

Herrman István
nyomdatulajdonos.

Ékszer és óra-javítások pontosan eszközöltetnek 1 évi jótállás mellett.

Törvénytiszteleg bejegyzett
ÓRÁS ÉS ÉKSZERÉSZ CÉG ÓZDON
a volt szövetségi helyiségben
Nagy raktár mindenféle **ékszerekből, arany, ezüst és china-ezüst** árúkból, valódi **schweici-, arany-, nickel- és acél gavallér-órákból, ingaórákból, menyasszonyi- és nászajándékokból** a lehető legjutányosabb árak és jótállás mellett
Egy ébresztő óra 2 kor. 80 fillértől feljebb.
Egy nickel Roskopp-patent óra 5 korona.
Továbbá: **GRAMMOFONOK** és **LEMEZEK**, egy nagy, 27 cm. átmérőjű kitünő, legujabb fölvételű mindkét oldalán bejátszott lemez 4 korona,
Tisztelettel
GUTTMANN S. OZD.

Versenyképes a fővárosi ékszerkereskedőkkel is.
Pontos és lelkiszerető kiszolgálás!

LÁTSZEREKBŐL NAGY RAKTÁR!

Az első és legfontosabb körülmény

a melyre kertjeink felszerelésénél tekintettel kell lennünk. A **vetőmagnak** oly cégtől való beszerzése, melynek hírneve garancia arra, hogy a kerttulajdonos fajtiszta és csiraképes magvakat kap; melynek minősége már maga minden tekintetben kielégítő eredményt biztosít.

A **MÜHLE-féle** magvak 35 év óta felülmulhatatlanoknak bizonyultak, a Mühle név 35 év alatt a kertbarátok körében fogalomná lett;

Risebb kertek felszerelésére ajánlom a következő gyűjteményeket:

I. számú minta gyűjtemény a legfinomabb konyhakerti magvakból ára 7 kor.

100 szem kartifiol	10 gr. kalaráb	10 gr. Párhagyma	20 gr. spenót	negyed kiló karóspaszuj
10 gr. korai káposzta	20 " Sárgarépa	20 " Hónapos retek	20 " ugorka	heted " törpepaszuj
10 " késői "	20 " Céklerépa	20 " Téli retek	negyed kiló cukorborsó	1 ad. " csipős paprika
10 " korai kel "	10 " Saláta	20 " Petrezselyem	" " kifejtő borsó	1 " édes paprika
10 " késői "	20 " Vöröshagyma	20 " paszternák	" " velősborsó	1 " paradicsom

II. számú gyűjtemény a legszebb nyári virágokból, ára 5 kor.

1 ad. szépecske	1 ad. fehér buzavirág	1 ad. teljes szekfű	1 ad. otthonka	1 ad. sarkantyuka
1 " orozslán szájacská	1 " teljes ibolya	1 " godetia	1 " petunia	1 " verbena
1 " premér	1 " collinsia	1 " szagos bükköny	1 " lángvirág	1 " Árvácska
1 " törpe öszirózsa	1 " klárcsi	1 " fájvirág	1 " puszkaporvirág	1 " rézvirág
1 " magas öszirózsa	1 " redő szírom	1 " lóbelia	1 " szagos rezeda	1 " kuszó babúga
1 " tollbok. kakastaréj	1 " teljes sarokvirág		1 " sziléna	1 " bársonyka

Megrendelések intézendők:

MÜHLE ÁRPÁD
TEMESVÁR.

magkereskedése, kertészeti telepe és rózsaiskolái